

ת"פ 26281/12/21 - מדינת ישראל נגד נתן ששון

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
ת"פ 26281-12-21 מדינת ישראל נ' ששון

בפני בעניין:	כבוד השופטת מרב גרינברג המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד ליטל שירי
נגד הנאשם		נתן ששון ע"י ב"כ עוה"ד שי גבאי

גזר דין

1. הנאשם הורשע במסגרת הסדר דיוני, בעובדות כתב אישום מתוקן **בעבירת שוד, לפי סעיף 402(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977.**
2. כמפורט בעובדות כתב האישום המתוקן, עובר ליום 30.11.21 פרסם בן אל אדרי (להלן-אדרי) ברשת החברתית Facebook עבור חברו דור גילי (להלן-המתלון) מודעה המציעה למכירה שעון מסוג Rolex בסכום של 46,000 ₪ (להלן-השעון).
ביום 30.11.21 פנה הנאשם או מי מטעמו לאדרי בבקשה לרכוש את השעון, ובתגובה שלח אדרי לפונה את מספר הטלפון הנייד של המתלון כדי שהשניים יקבעו ויתאמו את מועד המכירה.
ביום 1.12.21 בשעה 16:00, בהתאם לתיאום וכדי להוציא את העסקה אל הפועל, הגיע המתלון למקום המפגש, ובאותה עת הגיע למקום גם הנאשם **כשהוא מצויד בגז פלפל.**
במקום המפגש, המתלון ישב ברכבו במושב הנהג והנאשם עמד בסמוך לחלון הנהג. המתלון הציג לנאשם את השעון מבעד לחלון, הנאשם אחז בשעון והמתלון סובב את גופו למושב שלידו על מנת להניח את קופסת השעון. משהסתובב שוב לכיוונו של הנאשם, ריסס הנאשם את פניו ועיניו בגז פלפל וברח מהמקום עם השעון.
3. ביום 24.5.22 הציגו הצדדים הסדר דיוני, לפיו הנאשם הורשע במיוחד לו והופנה לתסקיר. אין הסכמות לעונש, פרט לפיצוי מוסכם למתלון בסך 10,000 ₪.

תסקיר שירות המבחן

4. הנאשם בן 22, נעדר עבר פלילי. התחנך במוסדות חינוך חרדיים עד גיל 16, אז השתלב בפרויקט היל"ה מטעם היחידה לקידום נוער בעירו והשלים 12 שנות לימוד. עקב היעדר מוטיבציה לשרת שירות צבאי פעל לקבל פטור, ולא גויס.

לדבריו כחצי שנה עובר למעצרו לא עבד, תיאר קשיי התמדה במקומות עבודה והתנהלות כלכלית פזרנית ובלתי מחושבת לאורך השנים. לחובתו חוב לבנק בשל הלוואה שנטל לצרכיו האישיים ובגין קשייו לעמוד בהחזרים עוקל חשבונו בבנק והחוב צבר ריביות. חרף מצבו זה, כיום אינו עובד ומתעלם מחובו ומהליכי האכיפה.

במסגרת הליך המעצר שולב בקבוצה לעצורי בית, השתלבותו הייתה איטית והדרגתית וכיום נרתם להליך הטיפול והערכת שירות המבחן היא כי נתרם ממנו.

הנאשם לקח אחריות על ביצוע העבירה, ביטא חרטה ואמפתיה למתלונן, נכון לפצות אותו ונערך לנשיאת העונש שיוטל עליו.

לסיכום הוערך כי מדובר בצעיר בן למשפחה נורמטיבית התומכת בו, שאינו מאופיין בדפוסי התנהגות שוליים או אלימים קבועים, המתפקד באופן יציב מאז מעצרו כשהתנאים המגבילים וההליך הטיפולי מהווים מסגרת טובה עבורו. על סמך נתונים אלו הוערכה רמת מסוכנותו כנמוכה והומלץ להסתפק בענישה בדרך של עבודות שירות וצו מבחן.

טיעוני הצדדים

5. ב"כ המאשימה, עו"ד ל. שירי, עמדה בטיעוניה על חומרת מעשי הנאשם שתוכננו בקפידה וכללו הצגת מצג שווא והצטיידות בגז פלפל לשם הוצאת תוכניתו העבריינית לפועל. עוד עמדה על הפגיעה בערכים המוגנים שהם שלומם, ביטחונם שלמות גופו וקניינו של אדם, וסבורה שמידת הפגיעה היא ברף הבינוני. בהקשר זה, טענה לנזקים המידיים - כאבים פיזיים שנגרמו למתלונן בעת ביצוע העבירה וריסוס פניו בגז פלפל, ולנזקים הנפשיים ארוכי הטווח כתוצאה ממעשי הנאשם, ובהם הפגיעה בביטחונם. בנסיבות אלו עתרה למתחם ענישה הנע בין 25-50 חודשי מאסר. בהתחשב בתסקיר, ובמניע הכלכלי לביצוע העבירה שעדיין אינו נפתר, סבורה שיש למקמו בתחתית המתחם ואין מקום לחריגה משיקום.

6. ב"כ הנאשם, עו"ד ש. גבאי, עתר לאימוץ המלצות שירות המבחן במלואן. לשיטתו, נסיבות ביצוע העבירה מלמדות כי מצויה במדרג החומרה הנמוך של עבירות השוד, היות ולא נעשה שימוש באקדח טייזר או דמה. עוד טען כי רף חומרת האלימות בה נקט הנאשם נמוכה ביותר, למתלונן לא נגרם נזק חמור שהצריך טיפול מיידי ולא ניכר כי האירוע הותיר בו טראומה המצריכה טיפול. משכך, סבור כי מתחם הענישה ההולם מתון יותר מזה שהציגה המאשימה, ולשיטתו נע בין עבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר. עוד ביקש ליתן משקל נכבד לגילו הצעיר, לרמת מסוכנותו שהוערכה כנמוכה, לכך שהשעון הוחזר בשלמותו ולפיצוי המוסכם שמוחזר בתשלומים.

הצדדים הציגו פסיקה התומכת בעתירתם העונשית.

7. המתלונן, מר דור גלילי, בן 25, כדורגלן במקצועו, העיד במעמד הטיעונים לעונש על הצלקות שהותיר בו השוד. לדבריו, בזמן אמת נבהל וחשב שאיבד את ראייתו, ומאז, חווה פלאשבקים מהאירוע, מתהלך ברחובות דרוך, בחשש תמידי, חושב מחשבות טורדניות ותוהה כלא מאמין כיצד נפל קורבן לשוד.

8. הנאשם בדברו האחרון בחר שלא להוסיף על דברי בא כוחו.

דין והכרעה

9. על ההליך שבפני חלים עקרונות הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק. ע"פ הוראות אלו, העיקרון המנחה בענישה הינו עקרון ההלימה שפירושו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ובמידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בדרכו של עקרון זה, על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה, תוך שהוא מתחשב בערך החברתי המוגן שנפגע ומידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבותיה הקונקרטיות של העבירה. בשלב הבא, לאחר שנקבע מתחם העונש, ובית המשפט לא מצא מקום לחרוג ממנו לקולא או לחומרא, נקבע העונש הראוי תוך התחשבות בנסיבות העושה.

10. בית המשפט העליון עמד פעמים רבות על חומרתה של עבירת השוד בהיותה עבירת אלימות קשה, הטומנת בחובה פוטנציאל פגיעה קשה בשלומם וביטחונם של הציבור. נקבע, כי המבקש להשיג רווח 'קל' בדרך עבריינית בכוח הזרוע תוך פגיעה בקורבנות תמימים, ייענש בחומרה תוך ביכור עקרונות הגמול וההרתעה, וביתר שאת, עת השוד בוצע לאחר תכנון והכנה מוקדמים (ע"פ 606/13 **חכמון נ' מדינת ישראל**, פסקה 7 (11.12.2013); ע"פ 1326/14 **מחאג'נה נ' מדינת ישראל**, פסקה ז (2.6.2014); ע"פ 3470/11 **בוזגלו נ' מדינת ישראל**, פסקה 4 (28.11.2011); ע"פ 5265/12 **עמור נ' מדינת ישראל**, פסקה 12 (27.12.2012); ע"פ 4012/13 **אורי זיני ואח' נ' מדינת ישראל**, פסקה 15 (12.2.2014)).

11. עוד עמד על הנזק ארוך הטווח שמותיר המעשה בקורבנות:

"חומרתה הרבה של עבירת השוד הודגשה זה מכבר על ידי בית משפט זה, לאור השפעותיה ארוכות הטווח על קורבן העבירה - אשר פעמים רבות סובל מטרומה וחרדה לזמן ממושך - וכן על תחושת הביטחון של הציבור כולו. חומרה זו מובילה לכך שמדיניות הענישה הנהוגה ביחס לעבירה זו כוללת עונשי מאסר בפועל, וזאת אף במקרים בהם שירות המבחן ממליץ להימנע מכך לאור שיקולי שיקום" (ע"פ 1167/21 **טארק חוג'ראת נ' מדינת ישראל**, פס' 11 (31.5.2021)).

[ראו והשוו ע"פ 7519/18 **אבו סנינה נ' מדינת ישראל** (14.2.2019); ע"פ 1041/14 **ראיד קרקי נ' מדינת ישראל**, פס' 18 (5.10.2014); ע"פ 3307/08 **מדינת ישראל נ' מנסור טועמי** (4.3.2009); ע"פ 5944/13 **סלמאן נ' מדינת ישראל**, פס' 17 (18.2.2014); ע"פ 1702/16 **מדינת ישראל נ' שושני** (17.5.2016)].

12. חומרתה של עבירת השוד תלויה בנסיבותיה, "קיימת קשת רחבה של מעשי שוד אפשריים הנבדלים זה מזה בנסיבותיהם ובמדרג חומרתם. מידת הפגיעה בערכים החברתיים, וכך גם מדיניות הענישה הנהוגת, תלויים, אפוא, בנסיבותיו הקונקרטיות של מעשה השוד וחומרתו" (ע"פ 772/13 **יחיא נ' מדינת ישראל**, פסקה 10 (29.6.2014)). מדרג החומרה נקבע בהתאם לנסיבותיו, כך בין היתר ייבחנו מידת התכנון המוקדם ופעולות ההכנה הנלוות (ע"פ 7655/12 **פייסל נגד מדינת ישראל** (4.4.2013); מספר השודדים; מקום ביצוע העבירה (בית מגורים, בית עסק); שימוש בנשק קר או חם או באלימות פיזית; זהות הקורבן; טיב ושווי הרכוש

שנסדד והאם מדובר בסדרת מעשי שוד או במעשה חד פעמי (ע"פ 2420/15 אבטליון נ' **מדינת ישראל**, פסקה 17 (29.11.2015); ע"פ 7240/13 סבהט נ' **מדינת ישראל**, פסקה 11 (18.5.14)).

13. **מעשיו של הנאשם נועזים וחמורים.** הנאשם תכנן תכנון מוקדם ומוקפד את השוד, יצר קשר ברשת חברתית עם מפרסם המודעה למכירת שעון יקר ערך, תוך שימוש בשם בדוי על מנת להסתיר את זהותו וקבע מקום מפגש; הרקע לביצוע המעשה נובע ממצבו הכלכלי, ברי שמלכתחילה תכנן שלא לרכוש את השעון יקר הערך אלא ליטול אותו מבעליו שלא בהסכמתו ובמידת הצורך, תוך שימוש בתרסיס הגז; הנאשם הצטייד מראש בנשק קר - גז פלפל, ומייד שקיבל מהמתלונן את השעון לידי, עשה בו שימוש, התיזו ממרחק קצר לעבר פניו ועיניו של המתלונן שישב ברכבו, חסר אונים ומופתע מהפעולה האלימה שננקטה כלפיו; הנאשם נעצר זמן קצר לאחר השוד כשהשעון בכיסו, ספק אם היה משיבו לולא תפיסתו.

14. כתוצאה ממעשיו נגרם למתלונן נזק פיזי קצר טווח. כעולה מעדותו חווה טראומה קשה והשלכות המעשה נתנו בו אותותיו למשך תקופה ארוכה, הוא חווה פלאשבקים, חש תחושות חרדה וסבל ממחשבות טורדניות.

15. מצאתי את מידת הפגיעה בערך המוגן ברף **הבינוני**. בהקשר לכך נתתי דעתי לכך שהשוד בוצע לאחר תכנון ופעולות הכנה מקדימות, תוך שימוש בנשק קר, ולשווי של השעון שנסדד.

16. **נקודת המוצא לבחינת העונש ההולם הוא בקביעת מתחם הענישה הראוי לעבירה בנסיבותיה, ובענייננו, עבירת שוד מתוכנן תוך שימוש בנשק קר מסוג דומה.** עיון בפסיקה הנוהגת מעלה כי מבצעיו נדונים לעונשי מאסר בפועל, ענישה בדרך של עבודות שירות שמורה אך למקרי שיקום חריגים. זה מקרוב נקבע כי אף בעבירות שוד במדרג חומרה נמוך יחסית מושתים על נאשמים מאסרים בפועל: "**מדיניות הענישה הנוהגת ביחס לעבירת שוד כוללת עונשי מאסר מאחורי סורג ובריח, זאת גם במקרים בהם מדובר בעבירה חד פעמית שבוצעה באופן "ספונטאני" ואשר לא מתלווה לה פגיעה פיזית משמעותית בקרבן השוד**" (ע"פ 1222/22 **מדינת ישראל נ' נאצר**, פסקה 11 (23.6.22)).

בע"פ 7655/12 **פייסל נגד מדינת ישראל** (4.4.2013) התקבל ערעור המערער שהורשע בביצוע עבירה של שוד בצוותא. על רקע ויכוח קודם, וללא תכנון מוקדם, תקף המערער יחד עם אחרים את המתלונן, שהיה בדרך לביתו, כשאחד האחרים ריסס לעברו תרסיס פלפל. המתלונן נפל ארצה והשלוחה נטלו ממנו מכשיר טלפון נייד וכ-500 ש"ח. בית המשפט המחוזי השית על המערער, צעיר ללא עבר, 30 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. בית המשפט העליון קיבל הערעור, נתן ביטוי בפסק דינו לכך שמדובר בשוד "ספונטני" ברמת כוונה פלילית נמוכה והעמיד עונשו על 20 חודשים;

בת"פ (מח-ת"א) 64935-02-19 **מדינת ישראל נ' עותמאנה**- הנאשמים הורשעו בעבירת שוד בנסיבות מחמירות, בכך שתקפו עוברת אורח באמצעות ריסוס פניה בגז פלפל. הנאשם 1 ניסה לחטוף את תיק היד בו אחזה, גרם לנפילתה ארצה וחטף ממנה בכוח את התיק שהכיל כסף מזומן, תכשיטים יקרי ערך ומסמכים. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 20-40 חודשי מאסר בפועל. המערער, צעיר, לחובתו עבר פלילי קל, נדון למאסר בן

26 חודשים. נאשם 2, בעל עבר, נדון במסגרת להסדר הטיעון למאסר בן 33 חודשים. (נאשם 1 חזר בו מערעורו בהמלצת בית המשפט, ע"פ 4761/20 **עתאמנה נ' מדינת ישראל** (16.11.2020))

בת"פ (מח' חיפה) 31103-09-17 **מדינת ישראל נ' אלפאעור** (11.12.2019) הורשע נאשם לאחר ניהול הוכחות בעבירות שוד בנסיבות מחמירות וקשירת קשר לפשע. הנאשם ואחר קשרו קשר לשדוד את המתלוננת לאחר שנודע להם שמחזיקה בכסף מזומן. בסמוך לביתה, התנפל עליה הנאשם והתזז על פניה גז מדמיע, תקף אותה והפילה ארצה, ולמרות התנגדותה נטל מידה ₪ 10,000 במזומן, טלפון נייד ושעונים. לאחר מכן עלה לקטנוע בו המתין לו האחר והשניים נמלטו. נקבע מתחם ענישה הנע בין 24-50 חודשי מאסר. הנאשם נדון למאסר בן 24 חודשים, ובנוסף הופעל מאסר מותנה שנקבע שירוצה במצטבר, כך שסך הכל ירצה 30 חודשי מאסר בפועל;

בת"פ (מחוזי י-ם) 49871-03-12 **מדינת ישראל נ' זיני** (25.4.2013) מדובר במעשה שוד שבוצע על ידי שניים, שלאחר תכנון מוקדם שדדו חנות תכשיטים תוך שימוש בגז פלפל, תקיפת המתלונן וחניקתו. למתלונן נגרמו חבלות וכן נשדדו ממנו כסף, תכשיטים בשווי כ-28,000 ₪ ומכשיר טלפון. נקבע מתחם ענישה הנע בין 3-6 שנות מאסר. הנאשם 1, שלחובתו הרשעות קודמות, נדון ל-4 שנות מאסר והנאשם 2 שלחובתו הרשעה מינורית, נדון ל-3 שנות מאסר;

בת"פ (מח' ת"א) 57931-05-20 **מדינת ישראל נ' וואסי ואח'** (6.7.2021), הורשע הנאשם 2 (להלן-הנאשם) בעבירות שוד בנסיבות מחמירות באישום הראשון והחזקת סם לצריכה עצמית באישום השני. שני הנאשמים שדדו בשעת בוקר מתלונן שצעד ברחוב, הנאשם איים עליו באמצעות גז פלפל, והשניים נטלו שקיות הבקבוקים שבחזקתו. כשהמתלונן ניסה להתרחק מהנאשמים, התזז הנאשם פעמיים גז פלפל בפניו של המתלונן והכניס ידו השמאלית אל כיס מכנסיו במטרה לגנוב. בזמן שהמתלונן סבל מצריבה בפניו, גנבו הנאשמים את תכולת כיסיו, טלפון נייד, כסף ומסמכים. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה לאישום זה הנע בין 16-36 חודשי מאסר בפועל. הנאשם נדון למאסר בן 18 חודשים, ולאחר הפעלת שני מאסרים מותנים נקבע שירצה סך הכל 24 חודשי מאסר;

נסיבות הפסיקה אליה הפנתה המאשימה חמורות יותר מעניינו, כך באשר לזהות הקורבנות, נשים מבוגרות או קשישות שלא ניתן להשוותן למתלונן הצעיר דכאן, וכך באשר לנאשמים עצמם, כולם בעלי עבר פלילי רלוונטי, (ע"פ 6056/18 **אדרי נ' מדינת ישראל** (16.5.2019); ע"פ 5617/13 **אורן כהן נ' מדינת ישראל** (27.5.14)). ע"פ 1698/16 **דמלאו נ' מדינת ישראל** (8.11.16)) ועל כן לא ניתן לגזור ממנה גזירה שווה.

ב"כ הנאשם, מנגד, הפנה לפסיקה שבחלקה ישנה יותר (ע"פ 7430/13 **טוחסונוב נ' מדינת ישראל** (3.3.2014); ע"פ 2849/13 **מדינת ישראל נ' טייצאו טגבה** (13.8.2013)), ופסיקה נוספת שנסיבותיה קלות יותר, לא כללו תכנון או שימוש באלימות, ונקבעו בהם מתחמי מאסר מתונים יותר. 17. לאחר ששקלתי אתנסיבות המעשה ומדיניות הענישה הנוהגת, **מצאתי לקבוע מתחם ענישה הנע בין 18-42 חודשי מאסר וענישה נלווית.**

גזירת העונש המתאים לנאשם

18. הנאשם שלפניי יליד 2000, נטול עבר פלילי, בן למשפחה נורמטיבית המנהל מנעורותו אורח חיים לא יציב. הנאשם מעולם לא התמיד בעבודה מסודרת ולא שמר על רצף תעסוקתי, וחרף היעדר מקור פרנסה קבוע התנהלותו הכלכלית הייתה פזרנית ולא מחושבת, על רקע זה צבר חובות גבוהים. מעשיו בוצעו במטרה לכסות את חובותיו בקלות ובמהירות. אף במהלך ניהול ההליך, מזה שנה, לא עובד, ממשיך להתגורר בבית הוריו ומתעלם מחובותיו, נתון זה מטריד ומקים סיכון להישנות שימוש בפתרון פסול לתשלום החובות. לא ניתן לתלות את אי יציאתו לעבודה, כטענת הסניגור, אך בכך שנתון בתנאים מגבילים.

הנאשם שולב בקבוצה טיפולית לעצורי בית בשירות המבחן, ועל פי התסקיר נוכחותו בקבוצה ובשיח הטיפולי מורגשת ופעילה. אין מדובר בהליך טיפולי משמעותי, ולא ניתן ללמוד ממנו דבר על סיכויי שיקומו, בוודאי לא באופן המצדיק סטייה ממתחם הענישה. המלצת שירות המבחן להסתפק בענישה של עבודות שירות אינה מבוססת על טעמים טיפוליים- שיקומיים אלא על נסיבותיו, עברו הנקי, הודאתו וחרטתו, נתונים בעלי משקל לקביעת מיקום עונשו בתוך המתחם אך לא לחריגה ממנו. המלצת שירות המבחן, כשמה כן היא- המלצה בלבד, היא אינה נותנת ביטוי למכלול שיקולי הענישה ובית המשפט אינו מחויב לאמצה (רע"פ 226/17 **מסיקה נ' מדינת ישראל** (6.3.2017)). עוד אזקוף לזכותו, את הסכמתו לפצות את המתלונן בסך 10,000 ₪.

19. לאחר שבחנתי את כלל השיקולים מצאתי למקם את הנאשם בחלק התחתון של מתחם הענישה אך לא בתחתיתו. מצבו של הנאשם טרם התייצב והסיכון שנשקף ממנו פחת אך לא באופן משמעותי. עוד נתתי משקל לשיקול הרתעת היחיד והרבים, נוכח שכיחותה של העבירה בה הורשע הנאשם וקלות ביצועה. באשר לגובה הקנס, אתחשב במצבו הכלכלי, בכך ששולם פיצוי ואשית עליו סכום שאינו גבוה.

20. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. **21 חודשי מאסר בפועל** בניכוי ימי מעצרו 1.12.21-20.12.21.
- ב. 10 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו עבירת רכוש או אלימות מסוג פשע.
- ג. 5 חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור במשך 3 שנים מיום שחרורו עבירות רכוש או אלימות מסוג עוון.
- ד. קנס בסך 4,000 ₪ או 30 ימי מאסר. הקנס ישולם ב-4 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.4.23.
- ה. 10,000 ₪ פיצוי למתלונן, הפיצוי משולם בהתאם למתווה שנקבע בהחלטת כב' השופט טרסי ביום 24.5.22: 5,000 ₪ קוזזו מתיק מ"ת 26255-12-21 והסכום הנותר, 5,000 ₪, משולם בעשרה תשלומים שווים ורצופים החל מיום 10.6.2022.
- ו. הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום 12.2.23 עד השעה 10:00 בבית מעצר הדרים. לצורך הבטחת התייצבותו יעמדו הערבויות הכספיות שנקבעו בהליך המעצר הנלווה.

עותק מהחלטתי יועבר לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, ב' טבת תשפ"ג, 26 דצמבר 2022, בהעדר הצדדים.